

Oscar Ribas.

ARXIU

SETMANA - PAIS

Oscar Ribas, cap de govern d'Andorra, va qualificar de positives les proclamacions d'independència fetes per Eslovènia i Croàcia, en unes declaracions al *Diari d'Andorra*. Segons Ribas, no és imprescindible l'existència de grans macroestats. D'altra banda, el cap de govern va condemnar la "hipocresia política internacional", ja que ataquen uns principis d'autodeterminació que ells mateixos defensen públicament. Tanmateix va afirmar que entén la seva postura, perquè "es mouen amb criteris centralistes".

Mateu Morro.

ARXIU

El Partit Socialista de Mallorca-Nacionalistes de Mallorca està pagant els bons resultats que va obtenir en les recents eleccions autonòmiques. El Partit Popular i el PSOE el deixaren sense presència a la Mesa en la constitució del Parlament, quan n'havia tengut sempre, des de la seva constitució, l'any 1983. I sembla que tampoc consentiran que els nacionalistes puguin optar a cap presidència de comissió. A tot això s'ha d'afegir que tant els conservadors com els socialistes procuren sempre parlar com si no existís cap altre partit que no fossin els dos majoritaris.

I això que el PSM ha tret els millors resultats de la seva història, ja que ha incrementat la seva presència fins a cinc diputats a la cambra autonòmica i és la tercera força política de les Illes. Potser precisament aquests bons resultats són el que explica la política del PP i el PSOE.

Audiència de Barcelona : "S'ha de comprendre la crema de la bandera espanyola atenent a la idiosincràsia del poble català"

La secció vuitena de l'Audiència de Barcelona va fallar acordar dotze independentistes acusats dels delictes d'ultratge, atemptat, danys i lesions, per als quals el fiscal demanava un total de quasi 33 anys de presó.

Els fets que es tractaven van ocórrer en acabar la manifestació independentista de la diada del 23 d'abril del 1988, quan es van produir forts incidents per l'actuació de la policia anti-avalots poc després que alguns manifestants cremessin la bandera espanyola que onejava al capdamunt de la Rambla de Canaletes de Barcelona "formant successives escales humanes fins a retirar-la". Els independentistes jutjats havien estat detinguts durant els aldarulls i se'ls havia acusat de ser-ne els responsables.

En el text del veredict, els jutges argumenten per a l'absolució, primerament, les reiterades negatives dels acusats, tant en les diligències prèvies com durant la fase plenària, d'haver participat en els fets de què se'ls acusa. Igualment, consideren poc consistents les declaracions dels testimonis de la fiscalia —policies autors de les detencions i propietaris de botigues afectades pels aldarulls— ja que "cap d'ells recordava, ni tan sols vagament, allò que s'escaigué" en la data en qüestió. També refusen l'aportació durant la vista dels vídeos i fotografies realitzats per la mateixa policia i per fotògrafs professionals d'alguns mitjans de comunicació, perquè "de la seva obtenció i origen no es té la més mínima garantia creditícia" ja que no es coneix la identitat dels inspectors i periodistes que els van fer ni han estat citats al judici per ser sotmesos al debat processal.

D'altra banda, la part més atípica de la ponència, i la que ha despertat més polèmica per la seva inusualitat, és la que parla de la diada del 23 d'abril i allò que representa per als catalans. Segons el text, escrit pel magistrat Santiago Raposo Garín, Sant Jordi és una diada "tan significativa i amb tanta repercussió interna en tot el poble català que la festivitat del seu patró els commou els pilars més ancestrals fins al punt que la seva efígie la de Sant Jordi està en lloc preeminent a la façana

ARXIU

principal de l'edifici propi de l'autonomia catalana, el Palau de la Generalitat". El text del veredict continua dient que Sant Jordi "va ser escollit com a protector dels exèrcits catalans en la seva lluita contra la morisma, de forma que va aparèixer i els va conduir fins a la victòria". Després de fer un paral·lelisme del paper del patró de Catalunya amb el de Santiago "a tot Espanya", els jutges afirmen que "ha estat precisament en aquests moments històrics d'arrel tradicional, quan onejava la mateixa bandera (quatre barres vermelles sobre camp d'or) des de Niça a Tortosa, originàriament escut del Comte de Barcelona, i que es convertiria més endavant en la bandera de Catalunya, Provença, Aragó i tots els pobles d'origen catalano-aragonès".

De la mateixa manera, la sentència fa una enumeració exhaustiva dels llocs on la reglamentació vigent obliga a exhibir la bandera constitucional de l'estat i conclou que "no es recull la imperiosa col·locació de la bandera espanyola en passejos i carrers de les ciutats", com en el cas de la Rambla de Canaletes.

Per a l'Audiència de Barcelona, la confiscació que s'aportava com a prova del ministeri fiscal, de mocadors, banderes i insígnies amb l'estelada entre els joves, no és motiu de delict, ja que "l'estel de cinc puntes amb les barres commemoratives de l'estat independent català (durant més de set-cents anys, des de l'any 987 fins

el 1714) oneja en els camps de futbol d'aquesta ciutat —inclús el del RCD Espanyol—, en concerts multitudinaris i altres concentracions". Aquests objectes, continua la ponència, "són propis d'un sentiment comú que denota, en ser exterioritzat, una desimboltura i gallardia característiques de la joventut dels agents, sense cap més transcendència delictual que la simple manifestació ideològica".

En un altre moment del text, els magistrats diuen que, respecte a la crema de la bandera espanyola, "s'ha de comprendre que aquella acció l'hem de conceptualitzar atenent al lloc i idiosincràcia del poble català", i puntualitza que "els manifestants, entre els que es trobaven els acusats, no estaven units entre sí pel sentiment històric, llenguatge, tradició i territori comuns que la simbolització de la bandera espanyola representa".

Això sí, els jutges adverteixen que "cremar i destruir el símbol que representa la bandera d'Espanya constitueix una acció perversa, ja que és un signe representatiu de la Nació".

La comprensió per part de la justícia espanyola del fet nacional català no és gaire normal. Ara caldrà veure quines són les reaccions de Madrid. Mentrestant, però, els dotze joves "exaltats per l'ímpetu de la col·lectivitat afectivament unificada pels sentiments comuns de proclamació reivindicativa" podran dormir a casa.

Joan Morales